

29 pkt 4 uchwały, że „miejsca parkingowe i garaże wyznaczyć w miarę potrzeb oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami”, w co żaden sposób nie rozwiązuje kwestii wyznaczenia ilości miejsc parkingowych.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

1222

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I.- 11.4131-1- 36/11

z dnia 25 lutego 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 ze zmianami)

orzekam

nieważność uchwały Rady Miejskiej w Rogoźnie Nr V/35/2011 z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek o nr ewidencyjnych od 150/2 do 150/14 położonych w miejscowości Nienawiszcz - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. nr 80, poz. 717 ze zm.).

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 1 lutego 2011 r.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały, stwierdził co następuje:

W dniu 26 stycznia 2011 r. Rada Miejska w Rogoźnie podjęła uchwałę Nr V/35/11 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek o nr ewidencyjnych od 150/2 do 50/14 położonych w miejscowości Nienawiszcz.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. nr 80, poz. 717 ze zm.) zarówno naruszenie „zasad sporządzania” jak i „trybu sporządzania” miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały w całości lub części. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń a także standardów dokumentacji planistycznej.

W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny. Tak więc każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powinno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały.

Na mocy art. 15 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 163, poz. 1587), mocą którego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

W ocenie organu nadzoru Rada Miejska w Rogoźnie uchwalając ww. plan naruszyła zasadę sporządzania planu, określoną w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy w ten sposób, że nie wyznaczono linii zabudowy dla terenu zabudowy rekreacyjnej, oznaczonego na rysunku planu symbolem ML, w jego południowej części.

Plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa w ww. przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie na danym terenie nowej zabudowy bądź rozbudowy istniejących obiektów rodzi więc obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 10 ww. ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, wśród których - wg § 4 ust. 9 rozporządzenia - winno określić się układ komunikacyjny i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, jak też warunki ich powiązań z układem zewnętrznym, a także wskaźniki w zakresie komunikacji, w szczególności ilość miejsc

parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Organ nadzoru stwierdza, że w ww. planie nie sklasyfikowano terenu pod poszerzenie drogi, oznaczonego jako KD-R.

Dodać należy, że podział dróg na klasy następuje na mocy przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430 ze zm.) i jak sama nazwa wskazuje, dotyczy dróg publicznych, jednakże w przedmiotowym przypadku, na podstawie ustaleń planu, nie można jednoznacznie stwierdzić czy teren KD-R stanowi poszerzenie drogi publicznej czy też wewnętrznej. Dodatkowe utrudnienie odczytu ustaleń planu w tym zakresie stanowi zastosowanie symboliki graficznej, odbiegającej od określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia, zgodnie z którą tereny dróg publicznych

winny być oznaczone kolorem białym, a tereny dróg wewnętrznych - jasnoszarym.

Organ nadzoru ponadto zwraca uwagę na niezgodny z rysunkiem planu zapis § 4 pkt 2 uchwały, zgodnie z którym w zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się obowiązujące linie zabudowy, nie znajdujące odzwierciedlenia na rysunku.

Przedmiotowa uchwała została podjęta z naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego, co powoduje jej nieważność w myśl art. 28 ust. 1 wyżej cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 ze zm.).

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek